

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ
Кафедра кримінального, кримінально-виконавчого права та
кримінології**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Начальник кафедри
доктор юридичних наук
Садіг ТАГІЄВ
« 31 » серпня 2021 року

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

**щодо виконання та захисту курсової роботи
з навчальної дисципліни «Кримінальний процес»
для підготовки фахівців які навчаються
на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти
за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність»
галузь знань 26 «Цивільна безпека»**

Склав: доцент кафедри
кандидат юридичних наук
Євген МАЛИШЕНКО

Обговорено і схвалено на засіданні кафедри
« 31 » серпня 2021 року, протокол № 14.

Чернігів - 2021

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО КУРСОВОЇ РОБОТИ

ВСТУП

Одним з важливих етапів процесу підготовки висококваліфікованих спеціалістів юриспруденції є написання та захист курсових робіт. Навчальним планом з підготовки бакалаврів передбачено написання курсових робіт курсантами, студентами та слухачами четвертого курсу.

Курсова робота є своєрідним підсумком здобутих курсантом, студентом, слухачем теоретичних знань з певної дисципліни, практичних умінь і навиків майбутнього фаху. Це творчий екзамен, завдяки якому перевіряється рівень самостійного мислення автора, його вміння збирати й аналізувати матеріал, робити узагальнюючі висновки, тобто практично застосовувати знання, набуті в процесі навчання.

У процесі виконання курсових робіт курсанти, студенти, слухачі оволодівають прийомами підбору, систематизації та правильного використання літературного матеріалу, вмінням правильно аналізувати зібрані матеріали, робити висновки й узагальнення. У них поступово формується і розвивається наукове мислення, виробляються навички самостійного письмового викладання та оформлення результатів науково-дослідної роботи.

Мета даних методичних вказівок допомогти курсантам, студентам, слухачам правильно вибрати тему курсової роботи, скласти план, написати текст, оформити результати дослідження.

Знання вимог і дотримання порад, викладені у даному посібнику, дозволять курсантам, студентам, слухачам уникнути багатьох помилок у текстовій частині та оформленні курсової роботи та в цілому сприятиме її якісному виконанню.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Метою курсової роботи є розвиток у курсантів, студентів, слухачів здібностей до самостійного наукового дослідження.

Для реалізації цієї мети необхідно вирішити такі основні завдання:

- глибоко опрацювати спеціальну наукову та методологічну літературу;
- проаналізувати й осмислити фактичні дані;
- систематизувати та правильно використати статистичний матеріал;
- логічно та послідовно викласти свої думки на папері;
- правильно оформити науковий апарат;
- зуміти коротко та чітко доповісти на захисті про результати своїх досліджень.

Уже перша курсова робота повинна включати в себе елементи наукового дослідження, показати вміння використовувати надбані теоретичні знання, творчу ініціативу й активність, курсанта, студента, слухача.

2. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

2.1. Науковість, що передбачає творчий підхід до обраної теми, правильне та глибоке висвітлення всіх її аспектів, усвідомлення результатів дослідження та вміння робити узагальнення, висновки та рекомендації щодо вдосконалення досліджуваної проблеми.

Науковий рівень курсової роботи визначається не її обсягом, а якістю, тобто її науково-теоретичним рівнем і практичною значимістю. У курсовій роботі необхідно не тільки розкрити тему, описати матеріал, але й отримати з нього інформацію історичного, соціально-політичного, економічного чи світоглядного характеру.

Автор повинен не голосливо відстоювати положення, які висуває, чи перераховувати чужі точки зору, а дати критичний аналіз матеріалу, зробити чіткі й логічні висновки.

2.2. Логічно-послідовне викладення матеріалу. Усі розділи роботи та ілюстративний (статистичний) матеріал повинні бути взаємопов'язаними між собою.

2.3. Самостійність її виконання. Ця вимога має два аспекти: по-перше – курсант, студент, слухач виконує курсову роботу одноосібно, без співавторства, а по-друге використання літератури та джерел передбачає не механічне їх переписування, а переслідує мету відбору автором необхідних фактів і даних для самостійного аналізу та характеристики досліджуваного питання теми, повинно сприяти більш глибокому обґрунтуванню висновків.

Робота, виконана не самостійно, а як результат переписування джерел повертається курсанту, студенту, слухачу для переробки.

2.4. Грамотність, культура та правильність оформлення. Робота повинна бути акуратною, не мати стилістичних та орфографічних помилок.

2.5. Обсяг курсової роботи має складати 25-30 сторінок і не повинен перевищувати 35 друкованих сторінок (у разі наявності додатків). Значне перевищення встановленого обсягу свідчить про те, що курсант (студент, слухач) погано орієнтується в матеріалі, не вміє відібрати головного, найбільш суттєвого. Разом з тим, занадто малий обсяг (до 20 сторінок) роботи не дозволяє достатньо розкрити тему.

2.6. Пропорційність обсягу всіх структурних частин роботи. Зокрема, вступ і висновки в сумі не повинні перевищувати 20 відсотків її загального обсягу.

У разі значних відхилень від вимог до роботи, вона повертається курсанту, студенту, слухачу для доопрацювання чи переробки.

3. ПОСЛІДОВНІСТЬ ЕТАПІВ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

3.1. Вибір теми та схвалення її на кафедрі

Перед тим, як вибрати тему курсової роботи курсант, студент, слухач повинен урахувати: власний інтерес до певної наукової проблеми; ступінь особистого ознайомлення з обраною для дослідження темою; характер та обсяг практично доступних для використання літературних, статистичних та інших джерел і матеріалів. Курсанту (студенту, слухачу) надається право самостійно вибрати тему із запропонованого переліку курсових робіт. Після того, як курсант, студент, слухач вибрав тему курсової роботи, вона затверджується кафедрою, йому призначається науковий керівник, який визначає загальний напрям роботи, оцінює результати окремих етапів її виконання.

3.2. Складання календарного графіку виконання роботи

Після затвердження теми курсант, студент, слухач у найкоротший термін повинен скласти календарний графік виконання курсової роботи й узгодити його з науковим керівником. Календарний графік має бути реальним. Чітке дотримання термінів виконання роботи дозволить своєчасно закінчити курсову, врахувати зауваження керівника, усунути недоліки, здати її на кафедрі та вийти на захист. Організація часу на розробку теми не входить до обов'язків наукового керівника. Це справа самого курсанта, студента, слухача.

3.3. Добір і опрацювання літератури

Для написання якісної курсової роботи потрібен ретельний і обміркований добір літератури, складання загальної бібліографії. Ознайомлення з літературою здійснюється під час вивчення теми у ході навчального процесу. Далі, під час написання курсової роботи проводиться систематизація джерел.

До складу бібліографії мають бути віднесені вітчизняні та міжнародні нормативні матеріали, підручники, навчальні посібники, довідники, збірники, словники, енциклопедії, монографії, матеріали наукових конференцій, журнальні та газетні статті тощо.

Вивчення літератури та дослідження проблеми повинні проводитись в історичному аспекті - від історії питання, його теоретичних засадах, до сучасного етапу, практичної реалізації, перспектив розвитку. Це дозволяє вивчити явище чи проблему в динаміці, виявити тенденції розвитку, науково спрогнозувати її.

Після підбору літератури слід розпочинати її вивчення, систематизацію, конспектування. Виконуючи цю роботу, необхідно пам'ятати, що вивчення - це не лише механічне засвоєння інформації, а й активний творчий процес, спрямований на вирішення поставлених завдань. Працюючи над тією чи іншою монографією чи статтею, слід конспектувати основні положення, точки зору, висновки та

обґрунтування. Кожну виписку рекомендується робити на окремих аркушах з вказівкою всіх вихідних даних видання, що дасть змогу зробити правильне посилання на літературу.

Під час роботи над теоретичною літературою курсант, студент, слухач повинен зуміти дати аналіз прочитаної праці, критично розібрати концепції автора, відзначивши їх сильні та слабкі сторони. Особливу увагу слід звернути на питання, що не знайшли висвітлення у сучасній літературі чи були лише поставленими у працях дослідників. Якщо з даної проблеми існує декілька точок зору, то автор курсової роботи повинен коротко викласти кожен з них, дати їм критичну оцінку й обґрунтувати, чому він дотримується тієї чи іншої концепції, чи висунути та довести власну точку зору.

Слід пам'ятати, що якісне написання курсової роботи забезпечується використанням (вивченням) не одного джерела, а декількох, як рекомендованих, так і вибраних самостійно.

3.4. Складання плану курсової роботи

Одним з суттєвих питань підготовки курсової роботи є складання плану, без якого неможливо глибоко проникнути в суть досліджуваної проблеми. Робота над складанням плану, як правило, поділяється на два етапи. Спочатку складається попередній план, визначаються основні напрями дослідження, коло питань, які необхідно висвітлити. Після вивчення джерел план корегується, відшліфовуються формулювання питань. У вищій школі не існує обов'язкових норм для розробки плану, все залежить від теми, що досліджується. *Важливо, щоб план курсової роботи був логічним і послідовним.*

3.5. Написання тексту курсової роботи

Структура курсової роботи

Після вивчення літератури, та складання плану курсант, студент, слухач приступає до написання тексту курсової роботи.

Текстова частина є основною та найбільш важливою в курсовій роботі, тому на неї слід звернути особливу увагу.

Загальними вимогами до неї є:

- чіткість побудови та конкретність викладення;
- логічно-послідовне викладення матеріалу;
- доказовість аргументації та доказовість висновків.

Незважаючи на спільність вимог кожна тема має свої особливості, які необхідно враховувати як у процесі складання плану, так і написання тексту.

Курсова робота повинна містити:

1. Титульний аркуш.
2. Зміст

3. Вступ.
4. Основну частину (розділи, підрозділи).
5. Висновки.
6. Список використаних джерел.
7. Додатки (при необхідності).

Кожна структурна частина курсової роботи починається з нової сторінки.

1. **Титульний аркуш** - обов'язковий елемент курсової роботи, де зазначається офіційна назва відомства, до якого належить навчальний заклад; навчального закладу та кафедри (циклу), де виконується робота; повна назва теми курсової роботи; курс на якому навчається автор; прізвище, ініціали автора та наукового керівника, його вчений ступінь і звання; місто та рік виконання (Додаток 1).

2. **Зміст** (план роботи), що відображає структуру дослідження (вступ, розділи, підрозділи, пункти, висновки, список використаних джерел, додатки) з означенням найменування та номерів початкових сторінок усіх структурних елементів (Додаток 2).

Назви заголовків усередині тексту повинні відповідати назвам у змісті.

3. **Вступ** - розкриває сутність, стан наукової задачі та її значущість. Найбільш оптимальним є вступ, в якому:

- обґрунтовується актуальність теми, її наукове та практичне значення;
- аргументується вибір об'єкту та предмету дослідження;
- визначається мета та конкретні завдання дослідження;
- визначаються методи наукового дослідження теми;
- вказується структура дослідження (вступ, розділи, підрозділи, висновки, список використаних джерел, додатки);
- зазначається короткий перелік видів використаних джерел.

Приблизний обсяг вступу – 2-3 друкованих сторінки.

4. **Основна частина** - розкриває зміст дослідження, в якій подають: критичний огляд літератури за темою, проблемні питання та свої пропозиції щодо їх розв'язання.

У залежності від теми курсової роботи основна частина може складатися з різної кількості розділів, підрозділів, пунктів.

Мінімальними вимогами до основної частини дослідження є такі – курсова робота повинна мати не менш як два розділи, кожен з яких повинен містити не менше двох підрозділів.

Назви заголовків мають бути стислими та відповідати меті та змісту роботи. *Не допускається повторення назви теми роботи у назві одного з розділів. Кожний розділ повинен закінчуватися короткими узагальненнями та висновками.*

5. **Висновки** завершують курсову роботу. У стислій формі викладаються основні положення дослідження, а також рекомендації та пропозиції наукового

практичного характеру, що складають предмет захисту.

6. **Список використаних джерел** складається лише з тих джерел, що були використаними у процесі написання курсової роботи.

Список використаних джерел слід розміщувати одним із таких способів: у порядку появи посилань у тексті (найбільш зручний для користування і рекомендований при написанні курсової роботи), в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків, у хронологічному порядку (Додаток 3).

Робота має містити не менш, як 20-25 різного виду джерел (нормативно-правові акти, підручники, монографії, наукові статі у фахових виданнях, довідники, статистичний матеріал тощо).

7. **Додатки** створюються для запобігання перевантаженню тексту курсової роботи схемами, таблицями тощо.

4. ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

4.1. Загальні вимоги

Під оформленням роботи слід розуміти не тільки її опрацювання, оформлення титульної сторінки, грамотність тощо, а й правильне подання наукового апарату (цитування, посилання на наукові джерела, виноски, список використаних джерел).

Курсову роботу друкують за допомогою комп'ютера на одній сторінці аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм). Обсяг кожної частини курсової роботи повинен становити приблизно 20 сторінок.

Зазначений вище обсяг дослідження розрахований на використання при його оформленні комп'ютерів із застосування шрифтів текстового редактора Word розміру 14 з полуторним міжрядковим інтервалом на папері формату А4. Текст курсової роботи необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів:

- лівий - не менше 20 мм;
- правий - не менше 10 мм;
- верхній - не менше 20 мм;
- нижній - не менше 20 мм.

Шрифт друку повинен бути чітким, стрічка чорного кольору середньої жирності. Щільність тексту курсової роботи повинна бути однаковою.

Текст основної частини курсової роботи поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти.

Заголовки структурних частин курсової роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту з їх виділенням жирним шрифтом.

Заголовки підрозділів і пунктів друкують маленькими літерами (крім першої

великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовків не ставлять. Перенос слів у заголовках не дозволяється (Додаток 2). Назви підрозділів теж виділяють у тексті жирним шрифтом.

Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 3-4 інтервалам.

Кожна структурна частина курсової роботи повинна починатися з нової сторінки. Підрозділи по тексту можуть починатися з половини сторінки.

До загального обсягу курсової роботи не входять додатки, список використаних джерел, таблиці, схеми тощо, які повністю займають площу сторінки. Але всі сторінки зазначених елементів курсової роботи підлягають нумерації на загальних засадах.

Текст роботи викладається від третьої особи або у формі безособових речень, уникаючи займенників «я» та «ми». Рекомендується вживати слово «автор».

4.2. Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, таблиць подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою курсової роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок дослідження. *На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.*

Такі структурні частини курсової роботи, як зміст, вступ, висновки, список використаних джерел не мають порядкового номеру. Звертаємо увагу на те, що всі аркуші, на яких розміщені згадані структурні елементи курсової роботи, нумерують звичайним чином. Не нумерують лише їх заголовки, тобто не можна друкувати: «I. ВСТУП». Треба друкувати виключно слово «ВСТУП».

Номер розділу ставлять після слова «**РОЗДІЛ**», після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Весь заголовок розділу виділяють жирним шрифтом.

Розділи послідовно у порядку розташування їх у роботі нумеруються однією цифрою, підрозділи у межах кожного розділу - двома з розділовими знаками (крапками) між ними, пункти - трьома.

Наприклад: **РОЗДІЛ 2**

ДОКТРИНАЛЬНІ ОСНОВИ ТЕОРІЇ ДОКАЗУВАННЯ (розділ).

2.1. Зміст та значення теорії доказування у кримінальному процесі (перший підрозділ другого розділу).

2.1.1. Поняття доказування як інституту кримінального процесуального права (перший пункт першого підрозділу другого розділу).

2.1.2. Змістовні елементи доказування (другий пункт першого підрозділу другого розділу).

Додатковий матеріал: ілюстрації (схеми, графіки) і таблиці можна подавати в курсовій роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, на наступній

сторінці або у додатках.

Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках.

Номер ілюстрації або таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад: Рис. 1.2. (другий рисунок першого розділу).

Назви ілюстрацій розміщують після їхніх номерів. Назви таблиць - над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву і слово «Таблиця» починають з великої літери.

4.3. Загальні правила цитування та посилання на використані джерела

Оформлення наукового апарату є наочним свідченням уміння курсанта, студента, слухача працювати над літературою. Слід робити посилання на кожне запозичене положення чи точку зору. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, дають необхідну інформацію щодо нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг.

Посилання необхідно робити таким чином: у тому місці тексту, що потребує посилання, розкриваються квадратні дужки, всередині яких ставиться порядковий номер необхідного джерела. Порядковий номер джерела у квадратних дужках повинен відповідати порядковому номеру джерела у списку використаних джерел. Далі, у дужках, після коми, ставиться мала літера «с» з крапкою наприкінці, і номер (номери) сторінки (сторінок) використаного джерела, після чого квадратна дужка закривається.

Наприклад, «...якщо ж закони конфліктують між собою, то вирішальне слово повинно належати саме Верховному суду [18, с. 106-108] ...». Де, перша цифра «18» означає номер роботи у списку використаних джерел, а інші - «106-108» - сторінки.

Посилання на додатковий матеріал курсової роботи вказують порядковим номером додатку, наприклад, «табл. 12» або «рис.1.2».

Цитати наводяться для підтвердження власних аргументів або критичного аналізу того чи іншого друкованого твору. Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором. Текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського написання. Кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело.

4.4. Оформлення списку використаних джерел

Розміщується після висновків. Складають безпосередньо за друкованим твором або виписують з каталогів і бібліографічних покажчиків повністю без пропусків будь-яких елементів, скорочення назв і т. ін.

Список використаних джерел слід розміщувати одним із таких способів: у

порядку появи посилань у тексті (найбільш зручний для користування, рекомендований при написанні курсової роботи), в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків, у хронологічному порядку. При цьому необхідно дотримуватись вимог державного стандарту визначеного ДСТУ № 8302:2015 (Додаток 3).

5. ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Після написання та належного оформлення курсової роботи курсант, студент, слухач здає її на кафедру. Керівник пише відзив на курсову роботу. У разі необхідності робота повертається на доопрацювання.

Допуском курсової роботи до захисту є позитивний відзив на неї наукового керівника.

На захисті курсової роботи курсант, студент, слухач у стислій доповіді (8-10 хв.) інформує комісію про основні завдання, що стояли перед дослідженням, викладає основний зміст роботи, робить висновки. Зупиняється на тих недоліках, на які вказав науковий керівник. Якщо курсант, студент, слухач не погоджується з деякими зауваженнями, йому потрібно навести аргументи на захист своєї точки зору.

Доповідь курсанта (студента, слухача), відповіді на запитання та зауваження членів комісії й аудиторії повинні бути науково обґрунтованими.

Остаточна курсова робота оцінюється комісією за результатами захисту з урахуванням оцінки наукового керівника, зазначеної у відзиві.

У випадку, коли курсант, студент, слухач на захисті отримає незадовільну оцінку, комісія приймає рішення про повторний захист або про зміну теми курсової роботи. Якщо курсант, студент, слухач удруге не захистить курсову роботу, вирішується питання про подальше навчання у навчальному закладі.

6. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

6.1. Підготовка курсової роботи

№	Вид навчальної роботи	К-ть балів
1.	Своєчасність вибору теми курсової роботи	2
2.	Своєчасність розроблення та узгодження змісту к/р	3
3.	Збір необхідних матеріалів та їх опрацювання	10
4.	Дотримання графіку написання курсової роботи	5
5.	Урахування зауважень наукового керівника	10
6.	Подання в установлені строки к/р на цикл	5
7.	Відповідність змісту к/р обраній темі, дотримання правил оформлення, допуск до її публічного захисту	40
Усього		70

6.2. Захист курсової роботи

№	Вид навчальної роботи	К-ть балів
1.	Зовнішнє оформлення к/р та відповідність вимогам щодо структури	5
2.	Виступ курсанта (студента) на публічному захисті	10
3.	Відповіді курсанта (студента) на запитання членів комісії та зауваження наукового керівника, зазначені у рецензії	10
4.	Апробація курсової роботи	3
5.	Дотримання процедури публічного захисту курсової роботи	2
Усього		30

6.3. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
64-74	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

- «**відмінно**» - якщо виявлено: всебічні, систематизовані, глибокі знання програмного матеріалу, уміння вільно виконувати завдання, знання основної і додаткової літератури на рівні творчого використання; грамотне та логічне викладення інформації; самостійність роботи; наявність не більше 1-2 незначних помилок (через неухважність, обмовки); повнота виконання практичної частини; наявність висновків;

- **«добре»** - якщо виявлено: повні знання програмного матеріалу, успішне виконання завдань і засвоєння основної літератури на рівні аналогічного відтворення; певна логічна послідовність, зрозумілість викладеного матеріалу; наявність не більше 2-3 незначних помилок; можлива деяка неповнота відповіді або невірність літературної мови, правильність виконання практичної частини, без суттєвих помилок; наявність висновків;
- **«задовільно»** - якщо виявлено: не досить повні знання основного програмного матеріалу, здатність упоратися з виконанням завдань на рівні репродуктивного відтворення; наявність не більше 1-2 суттєвих помилок (на прикладі невміння використовувати знання в конкретній практичній ситуації); неповна відповідь, незв'язна її побудова;
- **«незадовільно»** - якщо виявлено: відсутність знання або нерозуміння більшої або найбільш суттєвої частини матеріалу; суттєві помилки, які не виправлені, незв'язне викладання матеріалу; суттєві помилки при виконанні практичної частини, недосяжність мети практичної частини завдання.

7. ТЕМИ КУРСОВИХ РОБІТ

1. Кримінальний процес як діяльність, галузь права та наука.
2. Кримінальний процесуальний закон України.
3. Історія становлення кримінального процесу.
4. Загальні засади кримінального провадження.
5. Конституційні засади кримінального провадження.
6. Міжгалузеві засади кримінального провадження.
7. Галузеві засади кримінального провадження.
8. Суб'єкти кримінального провадження.
9. Функції та повноваження слідчого судді у кримінальному провадженні.
10. Функції та повноваження прокурора у кримінальному провадженні.
11. Функції та повноваження слідчого у кримінальному провадженні.
12. Суд як суб'єкт кримінального провадження.
13. Підсудність кримінального провадження.
14. Функції та повноваження слідчого судді у кримінальному провадженні.
15. Сторона обвинувачення у кримінальному провадженні.
16. Сторона захисту у кримінальному провадженні.
17. Правовий статус підозрюваного та обвинуваченого в кримінальному провадженні.
18. Правовий статус представника органу пробації у кримінальному провадженні.
19. Потерпілий і його представник як учасники кримінального провадження.
20. Правовий статус захисника у кримінальному провадженні.
21. Свідок як учасник кримінального провадження.
22. Інші учасники кримінального провадження.
23. Відводи у кримінальному провадженні.
24. Доказування у кримінальному провадженні.
25. Докази у кримінальному провадженні.
26. Показання як джерело доказів в кримінальному провадженні.
27. Речові докази і документи як джерела доказів в кримінальному провадженні.
28. Висновок експерта як джерело доказів в кримінальному провадженні.
29. Фіксування кримінального провадження.
30. Протокол як форма фіксування кримінального провадження.
31. Відшкодування шкоди у кримінальному провадженні.
32. Процесуальні строки у кримінальному провадженні.
33. Процесуальні витрати у кримінальному провадженні.
34. Загальна характеристика стадій кримінального провадження.
35. Досудове розслідування як стадія кримінального провадження.
36. Зупинення та закінчення досудового розслідування.
37. Заходи забезпечення кримінального провадження.
38. Запобіжні заходи у кримінальному провадженні.
39. Виклик слідчим, прокурором, судовий виклик і привід як захід забезпечення кримінального провадження.
40. Накладення грошового стягнення як захід забезпечення кримінального провадження.

41. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом як захід забезпечення кримінального провадження.
42. Відсторонення від посади як захід забезпечення кримінального провадження.
43. Тимчасовий доступ до речей і документів як захід забезпечення кримінального провадження.
44. Тимчасове вилучення майна як захід забезпечення кримінального провадження.
45. Арешт майна як захід забезпечення кримінального провадження.
46. Особисте зобов'язання як запобіжний захід кримінального провадження.
47. Особиста порука як запобіжний захід кримінального провадження.
48. Домашній арешт як запобіжний захід кримінального провадження.
49. Застава як запобіжний захід кримінального провадження.
50. Тримання під вартою як запобіжний захід кримінального провадження.
51. Особливості затримання особи без ухвали слідчого судді, суду в межах кримінального процесуального права.
52. Загальні положення досудового розслідування у кримінальному провадженні.
53. Особливості кримінального провадження щодо юридичних осіб.
54. Підслідність кримінального провадження.
55. Слідчі (розшукові дії) у кримінальному провадженні.
56. Особливості проведення слідчої (розшукової) дії в режимі відеоконференції під час досудового розслідування.
57. Особливості проведення допиту як слідчої (розшукової) дії у кримінальному провадженні.
58. Особливості проведення впізнання як слідчої (розшукової) дії у кримінальному провадженні.
59. Особливості проведення обшуку як слідчої (розшукової) дії у кримінальному провадженні.
60. Особливості проведення огляду як слідчої (розшукової) дії у кримінальному провадженні.
61. Слідчий експеримент та освідування особи як слідчі (розшукові) дії у кримінальному провадженні.
62. Особливості проведення експертизи як слідчої (розшукової) дії у кримінальному провадженні.
63. Загальні положення про негласні слідчі (розшукові) дії у кримінальному провадженні.
64. Втручання у приватне спілкування в межах кримінального провадження.
65. Особливості інших видів негласних слідчих (розшукових) дій в кримінальному провадженні.
66. Повідомлення про підозру у кримінальному провадженні.
67. Звільнення особи від кримінальної відповідальності як форма закінчення досудового розслідування.
68. Звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру як форми закінчення досудового розслідування.
69. Особливості продовження строків досудового розслідування.

70. Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень.
71. Особливості досудового розслідування кримінальних проступків.
72. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування.
73. Підготовче провадження як стадія кримінального процесу.
74. Судове провадження у суді першої інстанції як стадія кримінального процесу.
75. Межі судового розгляду.
76. Процедура судового розгляду у кримінальному провадженні.
77. Судові рішення у кримінальному провадженні.
78. Особливі порядки кримінального провадження в суді першої інстанції.
79. Провадження з перегляду судових рішень.
80. Провадження в суді апеляційної інстанції.
81. Особливості апеляційного оскарження та підготовка до апеляційного розгляду.
82. Особливості розгляду та прийняття відповідного рішення судом апеляційної інстанції.
83. Особливості кримінального провадження в суді касаційної інстанції.
84. Провадження у Верховному Суді.
85. Провадження за нововиявленими або виключними обставинами.
86. Виконання судових рішень.
87. Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження.
88. Загальні засади міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.
89. Міжнародна правова допомога при проведенні процесуальних дій.
90. Особливості проведення тимчасового та екстрадиційного арешту в межах міжнародного співробітництва.
91. Видача осіб, які вчинили кримінальне правопорушення.
92. Кримінальне провадження у порядку перейняття.
93. Визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передача засуджених осіб.
94. Особливі порядки кримінального провадження.
95. Кримінальне провадження на підставі угод.
96. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення.
97. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб.
98. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх.
99. Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
100. Кримінальне провадження на території дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні.
101. Відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження.
102. Кримінальна процесуальна діяльність органів досудового розслідування та оперативних підрозділів.

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
Кафедра кримінального, кримінально-виконавчого права та кримінології

Навчальна дисципліна: *Кримінальний процес*

КУРСОВА РОБОТА

на тему: «ДОКАЗИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ»

Курсанта (студента) _____ курсу _____ групи
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність»
галузь знань 26 «Цивільна безпека»

_____
(прізвище та ініціали)

Керівник: _____
(посада, вчене звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали)

Національна шкала _____
Кількість балів _____ Оцінка ECTS _____

Члени комісії: _____
(підпис) (прізвище та ініціали)
_____
(підпис) (прізвище та ініціали)
_____
(підпис) (прізвище та ініціали)

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВЧЕННЯ ПРО ДОКАЗИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	4
1.1. Поняття, сутність, місце і значення учення про докази у кримінальному процесі.....	4
1.2. Критерії (ознаки) доказів у кримінальному провадженні.....	7
1.3. Види (класифікація) доказів у кримінальному провадженні.....	11
РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА ОКРЕМИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ ДОКАЗІВ	14
2.1. Показання.....	14
2.2. Речові докази.....	17
2.3. Документи.....	20
2.4. Висновки експерта.....	24
ВИСНОВКИ	27
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	29
ДОДАТКИ	31

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, ст.88. Дата оновлення: 18.02.2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 29.03.2021)
2. Гмирко В.П. Кримінально-судові докази: юридичне поняття чи дефініція. *Право України*. 2014. № 10. С. 26–35.
3. Погорецький М.А. Новий КПК України: політичні, теоретичні та юридичні питання. *Право України*. 2015. №2. С. 29-35.
4. Гмирко В.П. Доказування в кримінальному процесі: діяльнісна парадигма. Теоретичний аналіз. Проблематизація. СМД-реперзентація. Монографія. Дніпропетровськ. Академія митної служби України, 2010. 314 с.
5. Фаринник В.І. Особливості формування доказів та доказування в кримінальному судочинстві України. Харків: Фактор, 2013. 96 с.
6. Юрчишин В.Д. Значення висновку експерта у кримінальному судочинстві України та його місце у системі судових доказів. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України*. Збірник наукових статей. 2014, Випуск 14. С. 258-264.
7. Іщенко В.М. Поняття документа як джерела доказів у кримінальному судочинстві. *Право України*. 2017. № 2. С. 42-45.
8. Конюшенко Я.Ю. Поняття доказів у кримінально-процесуальному провадженні, їх зміст і класифікація. *Право України*. 2010. № 3. С. 232-237.
9. Новиков С.А. Показания обвиняемого в современном уголовном процессе. Санкт-Петербург: Издат. Дом Санкт-Петербургского гос. ун-та, 2014. 240 с.
10. Повзик Є.В. Правові наслідки визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї вини (порівняльно-правове дослідження). Автореф. дис... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09; Національний університет «Юридична академія України

імені Ярослава Мудрого». Харків, 2013. 20 с.

11. Шумило М.Є. Поняття «докази» у Кримінальному процесуальному кодексі України: спроба критичного переосмислення ідеології нормативної моделі. *Вісник Верховного Суду України*. 2013. № 2 (150). С. 40–48.

12. Кайло І.Ю. Допустимість доказів: дис. ... канд юрид. наук (проект): спец. 12.00.09. Харків, 2015. 202 с.

13. Шило О.Г. Речові докази як процесуальне джерело доказів. *Вісник прокуратури*. 2013. №6, С. 76-83.

14. Шумило М.Є. Поняття «докази» у Кримінальному процесуальному кодексі України: спроба критичного переосмислення ідеології нормативної моделі. *Вісник ВСУ*. 2013. №2, С. 33-41.

15. Порядок зберігання речових доказів стороною обвинувачення, їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат, пов'язаних з їх зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження: Про реалізацію окремих положень Кримінального процесуального кодексу України: Постанова КМУ від 19.11.2012 р. № 1104. *Урядовий кур'єр*. № 227.

16. Борисевич Г.Я. Документы как доказательства в российском уголовном процессе. *Вестник Пермского университета*. Пермь. 2015. №5. С. 41-54.

17. Кримінальний процес: підруч. / Ю.М. Грошевий, В.Я. Тацій, А.Р. Туманянц та ін.; за ред. В.Я. Тація, Ю.М. Грошевого, О.В. Капліної, О.Г. Шило. Харків: Право, 2013. 824 с.

18. Кримінальний процесуальний кодекс України: науково-практичний коментар / відп. ред.: С.В. Ківалов, С.М. Міщенко, В.Ю. Захарченко. Харків: Одіссей, 2013. 1104 с.

19. Клименко Н.І. Судова експертологія: курс лекцій: навч посібн. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл.. Київ: Вид. Дім «Ін Юре», 2017. 526 с.

20. Про судову експертизу: Закон України від 25 лютого 1994 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 28. С. 232. Дата оновлення: 15.12.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 30.03.2021).

21. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. Дата оновлення:
01.01.2020. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/-96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення 30.03.2021).

**Доцент кафедри
кандидат юридичних наук**

Євген МАЛИШЕНКО